

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P., s. r. o.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou **F., s. r. o.**, so sídlom v B., v mene ktorej koná ako konateľ advokát **F.**, proti žalovanej **S.**, za ktorú koná **M.**, so sídlom v B., **o náhradu majtkovej a nemajtkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 8C/271/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 25. júna 2015 sp. zn. 10Co/871/2014 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Martin (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) z 24. októbra 2014 č. k. 8C/271/2012-119, ktorým bola žalobkyňi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 20 eur za odvolanie podané proti prvostupňovému rozsudku. Potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa odôvodnil jeho vecnou správnosťou a zároveň jasnosťou a zrozumiteľnosťou.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Súdny jej vyrubili súdny poplatok, ktorý jej nemal byť vyrubený a tým jej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Žiadala preto napadnuté rozhodnutie a rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade

s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či jej dovolanie je procesne prípustné.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 221/2014, 6 Cdo 219/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 253/2014, 6 Cdo 278/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

V súvislosti s novelizáciou ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p., účinnou od 1. 1. 2015, len dodáva, že od uvedeného dátumu je prípustnosť dovolania proti uzneseniu o súdnych poplatkoch výslovne vylúčená aj týmto ustanovením.

V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 17. februára 2016

JUDr. Rudolf Č i r č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.